

Můj biřmovací patron je svatý František Saleský. Zaujala mne na něm trvalá snaha zvládnout svou prudkou povahu, takže dosáhl úžasné mírnosti. Jeho laskavost a radostná zbožnost působily, že s ním bylo každému dobře. Vystihují ho následující slova: „Nechci žádnou podivínskou zbožnost, neklidnou, smutnou a mrzoutskou, ale mírnou, přívětivou, příjemnou a pokojnou, jedním slovem prostou a radostnou zbožnost, která je laskavá k Bohu i k lidem.“ Svatý František také varuje před falešnou zbožností: „Tolik mnohdy toužíme stát se anděly, že zapomínáme být dobrými lidmi.“ Známkou pravé zbožnosti je, že „se člověk stává příjemnějším a dokonalejším ve svém povolání: péče o rodinu je skrze ni prostoupena pokojem, láska mezi manžely je opravdovější, služba představenému věrnější a jakékoli povolání se vykonává s větší ochotou a lépe.“

Jiří Mikulášek – Někdo tě má rád

Radost je téma, na které moc nenarazíme. Přísloví (17,22) praví: „Radostné srdce hojí rány, kdežto ubitý duch vysušuje kosti.“ Lékaři vám to potvrdí: člověk, který snáší své zdravotní problémy radostně, se uzdraví rychleji než ten, kdo se nechá nemocí šířat a pohlcovat. Neříkal snad Paul Claudel, že nemáme jinou povinnost než radost?

Deset přikázání radosti – Gaston Courtois

1. Radost budeš od Boha žádat vytrvale každé ráno.
2. Pokoj a úsměv z tebe budou vyzařovat i ve chvílích nesouladu.
3. Ve svém srdci si budeš stále opakovat: „Bůh mě miluje a je stále se mnou.“
4. Bez ustání se budeš snažit vidět na lidech to dobré.
5. Smutek budeš zahánět nemilosrdně ze svého nitra.
6. Stížnostem a kritice se budeš vyhýbat; nic není víc deprimujícího.
7. Svě práci se budeš věnovat s lehkostí a radostným srdcem.
8. Pro návštěvníky budeš mít vždy přívětivé uvítání.
9. Trpící budeš utěšovat a zapomeneš přitom na sebe.
10. Když budeš všude šířit radost, jistě zbude i na tebe.

Guy Gilbert – Štěstí – Jak ho najít, prožívat, sdílet

Prameny, odkazy

Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Lukáše; Paul-Gerhard Müller – Evangelium sv. Lukáše – Malý stuttgartský komentář; Giorgio Zevini, Pier Giordano Cabra – Lectio divina 1; Marie Klášková – www.biblickedilo.cz

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze
jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti.
Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

Další texty v týdnu

Po: Nm 24,2-7.15-17a; Mt 21,23-27

Út: Sof 3,1-2.9-13; Mt 21,28-32

St: Iz 45,6b-8.18.21b-25; Lk 7,19-23

Čt: Gn 49,1a.2.8-10; Mt 1,1-17

Pá: Jer 23,5-8; Mt 1,18-24

So: Sd 13,2-7.24-25a; Lk 1,5-25

3. neděle adventní – cyklus C

13. prosince 2015

¹⁰Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ ¹¹Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ ¹²Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“ ¹³On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“ ¹⁴I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“ Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“ ¹⁵Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. ¹⁶Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“ ¹⁷V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“ ¹⁸Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal radostnou zvěst.

Lk 3,10-18

Úvod k meditaci

Janovo kázání bylo zcela jednoznačné a jasné. Učil lidi opravdovosti. Učil je, jací mají být, když se naplňuje čas a přibližuje se Boží království. Nic si nenamlouvat. Neskrývat se za zásluhy druhých. Nepřijmout obrácení jenom jako vnější gesto. Ukáže se, jak je to s námi doopravdy, jestli se objeví nebo neobjeví ovoce obrácení. Kde se nenajde ovoce obrácení, tam bude strom vyřat a hosen do ohně.

Jan je nesmlouvavý kazatel, je náročný v první řadě sám k sobě. Naplňuje úkol, který mu Hospodin přiřkl. Jan je pro nás velikým příkladem čestnosti, jasných slova. Jan je kazatelem zcela konkrétním, věčným: vnímejte druhé, vnímejte všechny. Hospodin si nás vyvolil, abychom byli znamením jeho starostlivé péče a přejali od něho kus starosti o druhé.

Výklad biblického textu

Kontext: V úvodu Lukášova evangelia najdeme zprávy o Ježíšově dětství a o působení Jana Křtitele. Následuje Ježíšovo působení v Judsku, pak velmi důležitá cesta do Jeruzaléma a události v Jeruzalémě – kázání, smrt, vzkříšení.

Kázání Jana Křtitele má v Lukášově podání jasnou strukturu:

1. čtení:
Sof 3,14-18a

2. čtení:
Flp 4,4-7

Evangelium:
Lk 3,10-18

Srovnání:

Lk 18,22;

Jak 2,15-16;

1 Jan 3,17;

Lk 19,8;

Mt 3,11-12;

Mk 1,7-8;

Jan 1,24-28;

Sk 13,25;

Mal 3,19;

Iz 66,24

a) V sedmém až devátém verši hrozí Jan Božím soudem: *Sekera je už také přiložena ke kořenu stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně!* (Lk 3,9) Jan svoje posluchače vůbec nešetří, nazývá je dokonce *plemeno zmijí*.

b) V další části (v. 10-14) svého kázání odpovídá na otázky posluchačů, dává jim přesné a konkrétní rady, co mají ve své situaci a postavení dělat.

c) Nakonec (v. 15-17) vybízí posluchače k radostnému očekávání Mesiáše.

Takto patrně vypadaly katecheze v prvotní církvi. Podobné schéma můžeme najít ve Skutcích apoštolů (Sk 17,30-34) nebo v některých Pavlových listech.

v. 10: Co máme dělat? – Tuto otázku najdeme v Lukášových spisech ještě dvakrát: ve Skutcích apoštolů se lidé stejně ptají o letnicích při slavném Petrově kázání (Sk 2,37) a při svém obrácení se Pavel ptá Pána, co má dělat (Sk 22,10).

v. 11-14: Následují konkrétní odpovědi, které jsou praktickými příklady jednání. Evangelium ukazuje člověku, jak má jednat. Jan neříká lidem nic nového, jen jim připomíná, co již znají.

Přišli také celníci... vojáci – Jan neopovrhne těmito lidmi, ale dává jim jasnou a konkrétní radu – nechtějte víc, než máte dostat!

v. 15: všichni uvažovali – Zajímavé je zdůraznění *všichni*.

v. 16: Jan ukazuje všem podstatný rozdíl mezi ním a Mesiášem:

1) Není Mesiáš hoden prokázat ani tu nejposlednější otrockou službu, jakou bylo rozvázání řemínek u opánek.

2) Podstatný rozdíl je také ve křtu, který hlásal a vykonával Jan.

v. 17: 3) Mesiáš přichází s Boží mocí na konci času (mlat znamená žně jako obraz dovršení). V jeho ruce je lopata, která třídí pšenici od plev. Takové postavení nepřísluší Janovi, ani jinému prorokovi.

Jan vychází ve svých přirovnáních z běžného života posluchačů. Každý rok odděloval hospodář po sklizni dobré zrno od plev. Při soudu si bude Mesiáš počínat jako dobrý hospodář. Jan upozorňuje, že soud nastane už brzy, protože Mesiáš už má v ruce lopatu, už je připraven. Také člověk by měl být v každé chvíli připraven na příchod Mesiáše a na Boží soud.

K tématu

Drazí bratři a sestry,

evangelium této třetí neděle adventní opět představuje postavu Jana Křtitele a líčí, jak promlouvá k lidem, kteří k němu přicházejí k řece Jordán, aby se nechali pokřtít. Poněvadž Jan štiplavými slovy všechny vybízí, aby se připravili na příchod Mesiáše, někteří se ptají: „Co máme dělat?“ (Lk 3,10.12.14). Tyto dialogy jsou velice zajímavé a vykazují velkou aktuálnost.

První odpověď je určena celému zástupu. Křtitel říká: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně“ (Lk 3,11).

Tady můžeme vidět kritérium spravedlnosti sycené láskou; láska nutí věnovat

pozornost druhému a jít vstříc jeho potřebám, namísto hledání výmluv na obranu vlastních zájmů. Spravedlnost a láska nestojí proti sobě, nýbrž obě jsou nezbytné a vzájemně se doplňují. „Lásky – *caritas* – bude vždy potřeba, a to i v té nejspravedlivější společnosti,“ protože se „vždycky budou vyskytovat také situace materiálního nedostatku, v nichž je nezbytná pomoc jako výraz konkrétní lásky k bližnímu“ (Deus caritas est, 28).

Druhou odpověď dává Jan několika „celníkům“, tedy výběrcím daní pro Římany. Už jen proto se celníky pohrdalo, ale také proto, že často zneužívali svého postavení, aby kradli. Křtitel jim neříká, aby změnilo zaměstnání, ale aby nežádali více, než kolik bylo stanoveno (v.13). Prorok ve jménu Božím nežádá výjimečná gesta, ale především poctivé plnění vlastních povinností. A prvním krokem k životu věčnému je vždycky dodržování desatera. V tomto případě sedmého přikázání: „Nepokradeš“ (srov. Ex 20,15).

Třetí odpověď patří vojákům, další kategorii, která má určitou moc a je tedy pokoušena ji zneužívat. Vojákům Jan říká: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem“ (v.14). Také tady konverze začíná od poctivosti a respektu vůči druhým. Tento ukazatel platí pro všechny, zvláště pro ty, kteří nesou větší odpovědnost.

Vezmeme-li do úvahy celek těchto dialogů, zarazí nás značná konkrétnost Janových slov. Protože nás Bůh bude posuzovat podle skutků, je třeba, abychom právě jimi, svými činy prokazovali, že plníme Jeho vůli. A právě proto jsou ukazatele podané Křtitelem stále aktuální. I v našem tolik komplikovaném světě by se věci měly mnohem lépe, kdyby každý dodržoval tato pravidla jednání. Prosme tedy Pána, aby nám na přímluvu Panny Marie pomohl připravit se na Vánoce a přinášet plody hodné obrácení (srov. Lk 3,8).

Benedikt XVI. 16. 12. 2012

Tento mimořádný rok milosrdenství je darem milosti. Projít onou branou znamená objevit hloubku milosrdenství Otce, který objímá všechny a každému jde osobně v ústrety. On nás hledá a vychází nám vstříc. V tomto Roce poroste přesvědčení o milosrdenství. Velká křivda se činí Bohu a Jeho milosti, když se nejprve tvrdí, že hříchy jsou trestány Jeho soudem, aniž by se předeslalo, že jsou odpouštěny Jeho milosrdenstvím (srov. sv. Augustin, De praedestinatione sanctorum 12,24)! Ano, je tomu právě tak. Musíme klást milosrdenství před soud a v každém případě bude Boží soud vynesen vždycky ve světle Jeho milosrdenství. Ať nám tedy průchod Svatou branou dá účast na tomto tajemství lásky a něhy. Odložme každou formu strachu a bázně, která nepřísluší tomu, kdo je milován; prožívejme spíše radost ze setkání s milostí, která všechno proměňuje.

*homilie papeže Františka na zabájení
Svatého roku milosrdenství 8. 12. 2015*